

PARTS:

Apel·lant : Sra. **IB**

Advocat : Sr. **DJDS**

Apel·lat : Sra. **VP**

Procurador : Sr. **JFC**

Advocat : Sra. **PCBV**

SENTÈNCIA 142-2020

COMPOSICIÓ DEL TRIBUNAL:

President : Sr. **VINCENT ANIÈRE**

Magistrats: Sr. **CARLES CRUZ MORATONES**

Sr. JAUME TOR PORTA

Andorra la Vella, el 30 de novembre del 2020.

En nom del Poble Andorrà.-

Reunida la Sala Civil del Tribunal Superior de Justícia d'Andorra ha vist el recurs d'apel·lació a les actuacions més amunt referenciades.

En la tramitació d'aquestes actuacions han estat observades les prescripcions legals, i ha estat ponent el magistrat **Sr. JAUME TOR PORTA**, el qual expressa el parer del Tribunal.

ANTECEDENTS DE FET

Primer.- Prèvia substanciació d'un procediment d'ordre judicial, en data 18-6-2018, la representació processal de la Sra. VP formulava demanda pel procediment de mínima quantia contra la Sra. IB, sol·licitant es dictés Sentència per la qual se la condemnés a satisfer la seva representada la suma de 936.- €, més els interessos legals meritats, i les costes judicials causades, inclosos els honoraris d'advocat i procurador i aquelles despeses derivades del procediment d'ordre judicial previ.

Segon.- El dia 2-7-2018, la Sra. IB contestava la demanda articulada oposant-se a les pretensions de la part demandant i articulava demanda reconvençional reclamant la condemna de l'actora a satisfer la suma de 296,60.- €.

Tercera.- En la mateixa data, s'obria el judici a proves i es practicaven aquells mitjans probatoris que van ser declarats pertinents i necessaris per Providència de 22-11-2018 amb el resultat que figura en les actuacions.

Quart.- En data 25-9-2019 requeia Sentència amb la següent part decisòria:

"Estimar la demanda presentada per la senyora VP contra la senyora IB, i condemnar aquesta darrera a satisfer a la primera l'import de NOU-CENTS TRENTA-SIS EUROS (936 €), quantitat que s'incrementarà dels interessos legals corresponents a comptar de la data fixada per la contesta a la demanda, el 02.07.2018, havent-se de condemnar en costes a la part defenent (un total de 24,02 euros), amb exclusió dels honoraris d'advocat i de procurador".

Cinquè.- Contra aquesta decisió, la Sra. IB formula recurs d'apel·lació i mitjançant escrit de conclusions de 12-2-2020 interessa la revocació de la

Sentència dictada i en el seu dia es dicti nova resolució disposant en el seu lloc la desestimació de les pretensions de la part demandant tot i imposant-li el pagament de les costes ocasionades.

Sisè.- La representació processal de la Sra. VP s'ha oposat al recurs d'apel·lació plantejat interessant la íntegra confirmació de la Sentència dictada per l'òrgan judicial d'instància tot i imposant a la recurrent les costes ocasionades en ambdues instàncies.

Setè.- Per Aute de 29-9-2020 es decidia no donar lloc a les pretensions probatòries adduïdes per la Sra. IB en aquesta alçada.

FONAMENTS DE DRET

Primer.- El present procediment ho és en reclamació de la quantitat de 936.- €, en concepte de despeses de guarda de la mascota de la Sra. IB en l'establiment explotat per la part demandant i altres despeses complementàries generades durant l'estada.

No és discuteix entre les parts litigants que la Sra. IB deixava la seva gossa de raça boxer ("Y") a cura de la guarderia canina "X" titularitat de la demandant entre els dies 31-1-2018 i fins el 17-3-2018 generant-se per aquest concepte així com serveis complementaris, la factura per la quantitat reclamada.

La Sra. IB s'oposava a la reclamació plantejada considerant que la cura, especialment l'alimentació, que li havia estat dispensada va comportar-li que s'aprimés molt, considerant en tal eventualitat que res devia a la part demandant. Tanmateix presentava una demanda reconvençional per 296,90.- € corresponent a la factura del veterinari que, segons indica, va intervenir a conseqüència de la desnutrició severa de la gossa.

La Sentència dictada estima íntegrament la demanda tot i descartant la concurrència dels motius impeditius o obstatius que la demandada avançava així com la demanda reconvençional i tanmateix imposa a la Sra. IB les costes ocasionades, que limita a 24,04.- € corresponents a l'import de els taxes judicials.

I és contra aquesta decisió que s'alça la recurrent amb fonament als greuges que s'exposen seguidament.

Segon.- En primer lloc imputa a la Sentència dictada un error en la valoració de la prova, sustentant que l'òrgan judicial "a quo" només valorava l'informe emès pel veterinari Sr. R, sense però tenir en consideració que aquest no havia pogut fer una comparativa entre l'estat que tenia l'animal quan va ser entregat a l'actora i aquell que presentava quan va ser recuperat per la seva propietària, ni disposava d'informació suficient per a considerar que la cura prodigada en l'atenció de l'animal va ser la correcte. Afegia que concorrien elements en les actuacions que permetien considerar que quan la gossa va ser confiada al centre esmentat es trobava en perfecte estat i que quan va ser recuperada, en canvi, s'havia aprimat molt. Considera que corresponia a una professional en la cura dels animals detectar que la gossa no estava bé, no fer-li fer tant exercici atesa la seva edat i comunicar qualsevol incidència a la propietària del gos o fins i tot, recorrent a un veterinari perquè la controlés. Destacava alhora, la contradicció que al seu criteri existia entre les previsions que el veterinari incloïa en el seu informe i la circumstància que no li fos prescrit tractament farmacològic, el que portava a considerar que la caquèxia que presentava la gossa no era atribuïble al tumor diagnosticat el 2016 sinó a la malnutrició dispensada al centre.

En segon terme s'alça contra el refús adoptat en relació a la demanda reconvençional articulat sostenint que l'actora havia de ser condemnada a satisfer la factura sufragada prop del veterinari considerant que la seva intervenció era directament atribuïble a la negligència de la demandant.

En darrer lloc s'alçava contra la decisió de denegar les proves aportades per la seva representada els dies 9-8-2018 i 23-8-2018 tot i referint que malgrat haver estat aportades de manera extemporània res impedia als Tribunals acordar la seva pràctica per a millor proveir.

Tercer.- Als efectes de produir una anàlisi sistemàtica de les diferents qüestions que suscita el recurs plantejat esdevé necessari centrar-nos en el darrer motiu del recurs plantejat atès que en definitiva la seva eventual admissió comportaria la incorporació de material probatori a les actuacions que hauria de ser valorat per la Sala.

Ningú en aquesta alçada nega l'extemporaneïtat en que la prova va ser proveïda per la part en la instància. En efecte, els escrits de prova complementaria eren presentats els dies 9 i 23 d'agost del 2018 quan el tràmit de proposició de proves va ser evacuat el 2 de juliol anterior.

En tal situació, la Sra. Batlle no fa altra cosa que una interpretació impecable de la doctrina concurrent en el concret àmbit cognitiu en que ens situem, disposant el seu rebuig.

Tampoc el recurs al mecanisme de la prova per a millor proveir resultava adequat al supòsit examinat. En efecte hem pogut establir: “(…) *la figura de la prova per a millor proveir es troba regulada en l'art. 5 del Decret de 1-5-1922, modificat per l'art. 80 de la Llei Transitòria de Procediments Judicial, en mèrits del qual: “el ponent de la secció civil del Tribunal de Batlles podrà, si ho considera oportú, acordar per a millor proveir, les diligències que estimi convenientes per aclarir qualsevol fet que quedi dubtós i després de practicades dicta Sentència”.*

Es tracta d'un mecanisme que ha de ser emprat pel jutgador amb molta cautela. En efecte ofereix al Batlle una facultat aclaridora discrecional de caràcter subsidiari, complementari i integrador, sense però que a través de la mateixa es puguin desplaçar els principis dispositiu, d'aportació de

part i d'igualtat que regeixen amb especial intensitat en el procés civil. En aquest Sentit, aquesta Sala ha pogut indicar que: “en relació a la funció que compleixen les diligències per a millor proveir, aquesta Sala comparteix amb el recurrent la doctrina que emana de les diferents resolucions d'aquesta Sala, segons la qual les diligències per a millor proveir no es poden orientar a suplir les deficiències en les quals incorren les parts litigants i que tampoc poden suplir o substituir la seva activitat probatòria, de manera que les referides diligències han de ser enteses com un complement a l'activitat probatòria que el jutgador o Tribunal poden emprar quan del material probatori que es trobi al procés restin extrems sense prova o amb prova insuficient i sobre els quals es forma la convicció del jutgador” (Sentència de 18-12-2006, TSJC-166/06). En idèntic sentit també hem declarat: “la possibilitat que té el jutge per decidir proves per a millor proveir no poden compensar l'insuficient activitat probatòria de les parts” (Sentència de 29-2-2016, TSJC-382/2015)” (TSJC- 223/2019).

En definitiva el recurs a la figura de la prova per a millor proveir en la modalitat en que ha estat sol·licitada per la part recurrent suposaria suplir les deficiències de la part demandada en la provisió de prova en el moment processal adequat, i menystindria el dret al procés degut (art. 10 de la constitució) i equitable (art. 6 del CEDH).

Aquest motiu del recurs haurà per tant de ser rebutjat.

Quart.- Pel que es refereix a l'error en la valoració de la prova que s'atribueix a l'òrgan judicial d'instància, tampoc podem compartir els arguments que avança la part recurrent per les raons següents.

Abans d'endinsar-nos en la revisió de l'activitat realitzada per la Sra. Batlle, no es poden perdre de perspectiva dues circumstàncies essencials que porten a considerar que l'estat de salut de la gossa no podia ser aquell òptim que la recurrent relata en aquesta alçada: d'una banda la gossa tenia uns 12 anys, tractant-se d'una edat ja avançada i d'altra part la mateixa presentava un estat de salut delicat i preocupant. En efecte no és discuteix en aquesta alçada que la gossa tenia un llarg historial de tumors mamaris detectats el 2016 i intervinguts quirúrgicament el 2016 i

2017 i pulmonars a partir del 2017 (segons la imatge compatible amb metàstasis pulmonars), sense que al respecte d'aquests darrers la recurrent assistís a les visites de seguiment aconsellades pels professionals tractants (cfr. l'informe de Z obrant en els folis 100 i 101), diagnòstic aquest però que es va acabar confirmant amb la radiografia practicada en la consulta del 19 de març.

La part recurrent discuteix el valor probatori que l'òrgan judicial d'instància atribueix a l'informe emès pel veterinari atès que no hauria tingut coneixement de la situació en que es trobava la gossa abans de ser remesa a la demandant. No podem compartir tal raonament: la conclusió assolida pel veterinari resulta lògica, congruent i en tot cas apareix com la més probable en atenció als antecedents veterinaris de la gossa que descriu i que en cap cas són discutits per la Sra. IB. I en aquest context, si la recurrent pretenia demostrar que l'aprimament del gos era directament atribuïble a la desatenció de la seva gossa directament atribuïble a la part demandant, la mateixa havia de produir una activitat probatòria més intensa que aquella que ha esmerçat en el present procediment.

Tampoc podem compartir que la patologia diagnosticada fos atribuïble a un excés d'activitat de l'animal. En efecte, s'infereix dels missatges WhatsApp incorporats per la pròpia recurrent en la seva contesta a la demanda que si bé es podia treure la gossa de 3 a 4 hores per dia, també s'extreu d'aquestes converses que aquest fet no suposava que la gossa es trobés fent activitat física sinó que en realitat eren les hores diàries en que es treia la gossa al carrer a passejar per tal de que fes les seves necessitats.

En aquest context, cap negligència pot atribuir-se a la Sra. P en la cura i atenció prestada a l'animal de companyia de la recurrent, sinó que tot porta a considerar que l'estat de salut que presentava quan va ser recollida per la seva propietària obeïa a patologies preexistent i a la seva avançada edat.

Compartim en conseqüència plenament les conclusions assolides per la jutjadora a quo, i el motiu del recurs articulat al respecte de la demanda principal ha de ser refusat.

Cinquè.- Pel que es refereix en darrer lloc al recurs articulat al respecte de la desestimació de la demanda reconvençional, tampoc el mateix podrà prosperar. Com hem raonat en l'apartat anterior tot porta a considerar que la caquèxia patida per l'animal de companyia de la recurrent era fruit del tumor pulmonar que presenta l'animal, sense que cap mena de responsabilitat en la mateixa pugui atribuir-se a la seva cuidadora.

Sisè.- La desestimació del recurs articulat comportarà que les costes ocasionades en aquesta alçada hauran de ser imposades a la part recurrent, sense però que aquestes puguin incloure els honoraris d'advocat i de procurador atès el caràcter voluntari de la seva intervenció en el procediment de mínima quantia (art. 97 LQJ).

Vistos la legislació vigent i els Usos i Costums aplicables al present cas, la Sala Civil del Tribunal Superior de Justícia d'Andorra, ha pres la següent

DECISIÓ

DESESTIMAR el recurs d'apel·lació articulat per la Sra. IB contra la Sentència dictada pel Tribunal Unipersonal del Batlle el dia 25-9-2019 que es confirma íntegrament. Imposem a la recurrent el pagament de les costes ocasionades en aquesta alçada, exclosos però honoraris d'advocat i de procurador.

Aquesta resolució és ferma i executiva.

TRIBUNAL SUPERIOR DE JUSTÍCIA
Sala Civil

Així per aquesta nostra resolució, de la qual en serà tramés testimoni a la Batllia, per al seu coneixement i als efectes escaients, definitivament jutjant, ho pronunciem, manem i signem.-